

REPUBLICARE

REGULAMENTUL activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului^{*)}

CAPITOLUL I Organizarea structurilor comune ale Camerei Deputaților și Senatului

SECȚIUNEA I *Dispoziții generale*

Art. 1. – (1) Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat.

(2) Camera Deputaților și Senatul se organizează și funcționează în conformitate cu dispozițiile Constituției României, cu respectarea prevederilor legilor și ale regulamentelor parlamentare în vigoare.

Art. 2. – (1) După alegerea unui nou Parlament, acesta se reunește la convocarea Președintelui României, în cel mult 20 de zile de la alegeri.

(2) În ședințe separate, Camera Deputaților și Senatul își încep activitatea prin constituirea grupurilor parlamentare și prin organizarea activității de validare a mandatelor.

---

^{*)} Republicat în temeiul art. II din Hotărârea Parlamentului României nr. 98/2017 privind completarea Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 4/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 din 28 decembrie 2017, dându-se textelor o nouă numerotare.

Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 4 martie 1992, a mai fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 19 ianuarie 2016 și, ulterior, a fost modificat și completat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 38/2017 privind modificarea și completarea art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 12 mai 2017.

(3) După validarea mandatelor și depunerea de către parlamentari a jurământului de credință față de țară și popor, cele două Camere își aleg președinții, birourile permanente și comisiile permanente.

Art. 3. – (1) Camera Deputaților și Senatul lucrează în ședințe separate.

(2) Camerele își organizează structuri comune și desfășoară activități și ședințe comune în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

SECȚIUNEA a 2-a *Structuri comune ale celor două Camere*

Art. 4. – (1) La nivelul Parlamentului se organizează comisii comune permanente ale celor două Camere, grupuri de prietenie cu alte parlamente și delegațiile cu caracter permanent la organizațiile parlamentare internaționale.

(2) Cele două Camere își pot constitui, în afara comisiilor comune permanente, comisii speciale și comisii de anchetă parlamentară.

(3) Liderii grupurilor parlamentare din Camera Deputaților și din Senat negociază componența numerică și propun componența nominală a structurilor comune prevăzute la alin. (1) și (2) și a conducerilor acestor structuri pentru a asigura respectarea configurației politice a celor două Camere și raportul dintre numărul deputaților și numărul senatorilor.

Art. 5. – (1) La începutul fiecărei legislaturi, Camera Deputaților și Senatul constituie Grupul Român al Uniunii Interparlamentare (GRUI), denumit în continuare *GRUI*, care este condus de un comitet director. Din GRUI fac parte toți deputații și senatorii.

(2) Plenul celor două Camere alege comitetul director și președintele GRUI, iar comitetul director alege biroul executiv al GRUI, compus din președinte, 2 vicepreședinți, 2 secretari și un trezorier.

(3) Comitetul director al GRUI propune plenului celor două Camere constituirea, pe bază de reciprocitate, a grupurilor de prietenie cu alte parlamente, asigură coordonarea activității acestor grupuri și

propune delegațiile care participă la activitățile Uniunii Interparlamentare.

(4) Fiecare deputat și senator face parte din două sau mai multe grupuri de prietenie, în funcție de opțiunile personale, de numărul de grupuri de prietenie și de mărimea acestor grupuri.

(5) Componența numerică, nominală și conducerea grupurilor de prietenie se stabilesc prin hotărâre a Parlamentului.

Art. 6. – (1) Delegațiile Parlamentului la organizațiile parlamentare internaționale se constituie prin adoptarea de hotărâri ale Parlamentului care stabilesc componența numerică, componența nominală și conducerea delegațiilor. Mărimea delegațiilor se stabilește în funcție de norma de reprezentare care este stabilită de către organizațiile internaționale și este alocată Parlamentului.

(2) În cazul în care se primesc invitații în cadrul relațiilor externe bilaterale ale Parlamentului, se vor constitui delegații externe ad-hoc compuse din deputați și senatori, participarea fiind aprobată, în fiecare caz, de către Biroul permanent al Camerei Deputaților pentru deputați și de către Biroul permanent al Senatului pentru senatori. La constituirea acestor delegații ad-hoc se vor respecta principiile generale prevăzute la art. 4 alin. (3).

(3) La întoarcerea din orice deplasare externă, se vor prezenta informații la Biroul permanent al Camerei Deputaților și la Biroul permanent al Senatului.

(4) Delegațiile cu caracter permanent ale Parlamentului la organizațiile internaționale vor prezenta și anual, la cele două birouri permanente, la începutul primei sesiuni parlamentare, o informare asupra activității lor în cadrul respectivelor organizații în anul anterior.

Art. 7. – (1) Comisiile comune permanente sunt constituite prin hotărâri ale Parlamentului, de regulă, la începutul fiecărei legislaturi.

(2) Hotărârile Parlamentului de înființare a comisiilor comune permanente cuprind obiectul de activitate și atribuțiile respectivelor comisii, procedurile generale de lucru și alte informații strict necesare unei bune funcționări, iar în anexă sunt cuprinse componența nominală și conducerea comisiilor.

(3) Personalul de specialitate al comisiilor comune permanente, spațiile necesare și alte elemente ce țin de logistica necesară unei bune desfășurări a activității sunt puse la dispoziție atât de Camera Deputaților, cât și de Senat printr-un acord realizat la nivelul celor două birouri permanente.

Art. 8. – (1) La nivelul Parlamentului se pot constitui comisii speciale pentru avizarea unor acte normative complexe, pentru elaborarea unor propuneri legislative sau pentru alte scopuri precizate în hotărârile de constituire a respectivelor comisii.

(2) Comisiile speciale se pot constitui la inițiativa celor două birouri permanente sau la propunerea a cel puțin o pătrime din numărul deputaților și al senatorilor. Pe durata funcționării, comisiile speciale au același statut ca și comisiile permanente.

(3) Prevederile art. 7 alin. (2) și (3) sunt aplicabile și în cazul comisiilor speciale, iar procedurile de lucru sunt similare cu cele ale comisiilor permanente din cadrul Camerei Deputaților și Senatului.

(4) Propunerile legislative elaborate de comisiile speciale se depun la cele două birouri permanente, sub semnătura majorității sau a tuturor membrilor comisiei. Cele două birouri permanente solicită, în cel mult 5 zile, avizul Consiliului Legislativ. Propunerile legislative elaborate de către o comisie specială nu mai sunt supuse analizei altor comisii.

(5) După primirea avizului Consiliului Legislativ, textul propunerii legislative și avizul respectiv sunt difuzate atât deputaților și senatorilor, cât și Guvernului care pot formula amendamente în termen de 7 zile. În termen de 5 zile de la expirarea termenului de depunere a amendamentelor, comisia specială va depune un raport asupra amendamentelor formulate.

(6) Propunerile legislative elaborate de comisiile speciale și rapoartele acestor comisii se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi a ședințelor comune ale celor două Camere de către birourile permanente.

(7) Prevederile art. 21 – 29 se aplică în mod corespunzător propunerilor legislative elaborate de comisiile speciale.

Art. 9. – (1) În condițiile în care se consideră necesară clarificarea cauzelor și împrejurărilor în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, precum și pentru stabilirea concluziilor, răspunderilor și măsurilor care se impun, la nivelul Parlamentului se pot constitui comisii de anchetă parlamentară.

(2) Comisiile de anchetă parlamentară se pot constitui la inițiativa a cel puțin o pătrime din numărul deputaților și al senatorilor.

(3) În vederea audierii, comisia de anchetă parlamentară poate cita orice persoană care lucrează în cadrul Guvernului sau în cadrul celorlalte organe ale administrației publice și care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei.

(4) În cazul refuzului nemotivat de a răspunde solicitărilor comisiei, aceasta poate propune sesizarea conducătorului autorității sau instituției unde desfășoară activitatea persoana citată, în vederea aplicării în mod corespunzător a prevederilor regulamentelor de organizare și funcționare a instituției respective sau poate propune sesizarea organelor de urmărire penală pentru infracțiunea prevăzută la art. 267 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Comisia parlamentară poate invita orice altă persoană care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei și care acceptă să fie audiată. Persoana invitată poate răspunde și în scris comisiei de anchetă parlamentară, furnizând informațiile solicitate sau poate transmite prin poștă documente sau celelalte mijloace de probă pe care le deține și care sunt utile comisiei de anchetă.

(6) Refuzul persoanelor invitate la comisia de anchetă de a furniza informațiile solicitate sau de a pune la dispoziția acesteia celelalte documente sau mijloace de probă deținute utile activității comisiei, poate fi considerat ca obstrucționare sau împiedicare a aflării adevărului și poate constitui temei pentru sesizarea organelor de urmărire penală.

(7) Prevederile art. 8 alin. (3) și (6) se aplică în mod corespunzător și comisiilor de anchetă parlamentară.

Art. 10. – Hotărârile Parlamentului prin care se constituie structurile comune ale Camerei Deputaților și Senatului se adoptă cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți.

SECȚIUNEA a 3-a
Activități comune ale celor două Camere

Art. 11. – Activitățile comune desfășurate de către parlamentari sunt:

- a) ședințe comune ale celor două birouri permanente;
- b) ședințe ale organelor de conducere ale structurilor comune ale Camerei Deputaților și Senatului;
- c) ședințe ale comisiilor comune permanente;
- d) ședințe ale comisiilor permanente reunite din Camera Deputaților și din Senat;
- e) ședințe ale comisiilor comune speciale sau ale comisiilor comune de anchetă;
- f) activități desfășurate de grupurile parlamentare de prietenie cu alte parlamente;
- g) activități desfășurate de către delegațiile Parlamentului la organizațiile și organisme internaționale;
- h) ședințe comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Art. 12. – Activitățile comune ale Camerei Deputaților și Senatului se desfășoară la convocarea celor două birouri permanente reunite sau la convocarea conducerii structurilor comune ale celor două Camere prevăzute la art. 4 alin. (1) și (2).

CAPITOLUL II
Organizarea și desfășurarea ședințelor comune

SECȚIUNEA I
Competență; convocarea ședințelor comune

Art. 13. – Camera Deputaților și Senatul se întrunesc în ședințe comune pentru:

- 1. primirea mesajului Președintelui României;

2. aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat, a legilor rectificative și a contului de execuție bugetară;
3. declararea mobilizării totale sau parțiale;
4. declararea stării de război;
5. suspendarea sau încetarea ostilităților militare;
6. aprobarea strategiei naționale de apărare a țării;
7. examinarea rapoartelor Consiliului Suprem de Apărare a Țării și ale Curții de Conturi;
8. numirea, la propunerea Președintelui României, a directorilor serviciilor de informații și exercitarea controlului asupra activității acestor servicii;
9. numirea Avocatului Poporului;
10. stabilirea statutului deputaților și al senatorilor, stabilirea indemnizației și a celorlalte drepturi ale acestora;
11. reexaminarea Legii bugetului de stat și a Legii bugetului asigurărilor sociale de stat, precum și reexaminarea legii adoptate în ședință comună, prin angajarea răspunderii Guvernului;
12. adoptarea proiectelor sau propunerilor de revizuire a Constituției în cazul în care, prin procedura de mediere, Camerele nu ajung la un acord;
13. depunerea jurământului de către Președintele României;
14. punerea sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare;
15. suspendarea din funcție a Președintelui României sau a persoanei care asigură interimatul în exercitarea acestei funcții, în cazul în care a săvârșit fapte grave prin care se încalcă prevederile Constituției;
16. încuviințarea stării de asediu sau a stării de urgență, în întreaga țară ori în unele unități administrativ-teritoriale, instituită de Președintele României;
17. dezbateră programului și a listei Guvernului și acordarea votului de încredere;
18. retragerea încrederii acordate Guvernului prin adoptarea unei moțiuni de cenzură;
19. desfășurarea procedurii privitoare la angajarea răspunderii Guvernului asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege;

20. numirea și revocarea membrilor Curții de Conturi;
21. efectuarea altor numiri în funcții care, potrivit legii, intră în competența Parlamentului;
22. adoptarea legilor de aderare a României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene și la Tratatul Atlanticului de Nord;
23. adoptarea unor declarații, mesaje sau a altor acte cu caracter exclusiv politic;
24. prezentarea hotărârii Curții Constituționale privind rezultatele referendumului național;
25. primirea unor reprezentanți ai altor state sau ai unor organisme internaționale;
26. celebrarea unor sărbători naționale sau a unor comemorări;
27. constituirea unor comisii comune de anchetă sau a altor comisii speciale;
28. adoptarea Codului de conduită al deputaților și al senatorilor;
29. dezbaterile textelor legislative aflate în divergență ca urmare a neajungerii la un acord în comisia de mediere sau a neaprobării, în tot sau în parte, a raportului comisiei de mediere de către una dintre Camere, precum și adoptarea unui text definitiv în problemele divergente, în cazul proiectelor de acte normative neadoptate înaintea intrării în vigoare a Legii de revizuire a Constituției României nr. 429/2003;
30. alte situații în care birourile permanente ale celor două Camere consideră necesară convocarea lor în ședință comună.

Art. 14. – (1) Convocarea Camerelor în ședință comună se face de președinții acestora, de comun acord.

(2) Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, convocarea în ședință comună se face de drept în cazurile prevăzute la art. 92 alin. (2) și (3) și art. 93 din Constituția României, republicată, iar în celelalte cazuri prevăzute la art. 13 din prezentul regulament, convocarea se face în condițiile alin. (1).

*SECȚIUNEA a 2-a**Atribuțiile birourilor permanente; ordinea de zi și programul de lucru*

Art. 15. – (1) Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului se întrunesc în ședință comună, la convocarea președinților acestora, pentru:

a) adoptarea proiectului ordinii de zi și a proiectului programului de lucru ale ședințelor comune ale Parlamentului;

b) stabilirea datei și locului desfășurării ședințelor comune;

c) pregătirea și asigurarea desfășurării în bune condiții a lucrărilor ședințelor comune;

d) îndeplinirea oricăror altor atribuții prevăzute de Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de celelalte acte normative în vigoare incidente.

(2) Lucrările ședințelor comune ale birourilor permanente ale celor două Camere sunt conduse, prin rotație, de președinții acestora sau, în absența lor, de către unul dintre vicepreședinți, desemnat de către președintele respectivei Camere.

Art. 16. – La ședințele comune ale birourilor permanente participă câte un reprezentant al grupurilor parlamentare, precum și, la invitația celor 2 președinți, alte persoane a căror prezență este utilă pentru discutarea problemelor aflate în dezbateră.

Art. 17. – Materialele ce urmează a fi înscrise pe ordinea de zi se transmit birourilor permanente cu cel puțin 10 zile înainte de dezbateră acestora în plen, în afară de cazurile în care, potrivit Constituției și prezentului regulament, este necesară dezbateră cu procedură de urgență în plenul Camerelor reunite.

Art. 18. – Proiectele de legi se înscriu pe ordinea de zi în cel mult 10 zile de la primirea raportului comun al comisiilor sesizate în fond.

Art. 19. – (1) La solicitarea Președintelui României, primirea mesajului adresat Parlamentului se înscrie cu prioritate pe ordinea de zi sau, după caz, la data solicitată.

(2) După primirea mesajului, Parlamentul poate hotărî dezbaterea acestuia.

(3) În același mod se va proceda și cu alte cereri ale Președintelui României formulate în exercitarea atribuțiilor sale.

Art. 20. – (1) Proiectul ordinii de zi și al programului de lucru este supus aprobării Parlamentului în ziua stabilită pentru ședința comună.

(2) Ordinea de zi și programul de lucru se adoptă cu votul deschis a cel puțin jumătate plus unu din numărul deputaților și senatorilor prezenți.

(3) În mod excepțional, în orice ședință comună, președintele Camerei Deputaților sau președintele Senatului poate propune, pentru motive temeinice, modificarea ordinii de zi și/sau a programului de lucru, la cererea unuia dintre birourile permanente sau a unui grup parlamentar din oricare Cameră, ori, după caz, la cererea Guvernului.

(4) Motivarea cererii de modificare a ordinii de zi și/sau a programului de lucru se face printr-o singură luare de cuvânt, limitată în timp. În cazul în care există opinii contrare, se va da cuvântul câte unui singur vorbitor de la fiecare grup parlamentar, după care se vor supune votării propunerile formulate.

(5) Modificarea ordinii de zi și/sau a programului de lucru se efectuează în aceleași condiții ca și aprobarea acestora.

SECȚIUNEA a 3-a *Lucrările în comisiile permanente*

Art. 21. – (1) Biroul permanent al fiecărei Camere înaintează proiectele de legi, spre dezbateră și avizare în fond, comisiei permanente a fiecărei Camere în competența căreia intră materia reglementată prin proiect, putând sesiza și alte comisii permanente pentru a-și da avizul. În același mod se va proceda și în cazul cererilor de reexaminare formulate de Președintele României, a reexaminărilor care trebuie făcute ca urmare a deciziilor Curții Constituționale sau pentru alte materiale care, potrivit art. 13, se dezbate în ședința comună a Camerelor Parlamentului, pentru care birourile permanente reunite au stabilit că sunt necesare dezbateră și avizarea în comisii permanente.

(2) Propunerile legislative se transmit Consiliului Legislativ pentru obținerea avizului cerut de lege înaintea sesizării comisiilor permanente.

(3) Cererile de reexaminare a legilor adoptate în ședințe comune se trimit spre dezbatere și avizare comisiilor sesizate inițial în fond. Cererile de reexaminare a legilor pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea se trimit spre dezbatere și avizare comisiilor în a căror competență intră materia reglementată de respectivele legi.

Art. 22. – (1) Proiectele de legi și materialele prevăzute la art. 21 se dezbate în ședință comună de comisiile permanente ale celor două Camere, sesizate în fond, care întocmesc un raport comun.

(2) Convocarea ședinței comune se face de către președinții comisiilor permanente sesizate în fond, cu cel puțin 48 de ore înainte de data ședinței, dacă, potrivit procedurii de urgență, nu este necesar un termen mai scurt.

(3) Participarea deputaților și senatorilor la ședința comună a comisiilor permanente sesizate în fond este obligatorie.

Art. 23. – (1) Ședințele comune ale comisiilor sunt publice, cu excepția cazurilor în care plenul acestora decide altfel. Lucrările pot fi transmise sau difuzate de instituțiile mass-media, dacă acest lucru este aprobat de majoritatea parlamentarilor prezenți.

(2) Membrii Guvernului au acces la lucrările comisiilor. Comisiile pot solicita participarea la lucrările lor a unor membri ai Guvernului sau a secretarilor de stat, situație în care prezența acestora este obligatorie.

(3) La ședințele comune ale comisiilor permanente au dreptul să participe deputații și senatorii, din alte comisii, care au făcut propuneri sau amendamente, precum și reprezentanți ai departamentelor legislative din cele două Camere. La solicitarea președinților comisiilor pot participa specialiști ai comisiilor permanente respective și specialiști ai Guvernului.

(4) Comisiile pot invita să participe la lucrări persoane interesate, reprezentanți ai unor organizații neguvernamentale și specialiști din partea unor autorități publice sau a altor instituții specializate. Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale și specialiștii invitați pot să își prezinte opiniile cu privire la problemele discutate în comisie

sau pot înmâna președintelui comisiei documentații ce vizează tematica pusă în discuție.

(5) Persoanele care nu sunt membre ale comisiilor permanente sesizate în fond nu pot participa la vot.

Art. 24. – (1) Comisiile permanente sesizate lucrează legal, în ședințe comune, în prezența a cel puțin jumătate plus unu din numărul parlamentarilor care le compun; hotărârile se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.

(2) În situația în care comisiile permanente nu se pot reuni în ședință comună cu respectarea prevederilor alin. (1) și nu se poate depune raportul în termenul stabilit, cele două birouri permanente pot aproba înscrierea pe ordinea de zi a ședinței comune a proiectului de lege sau a propunerii legislative în vederea dezbaterii și adoptării respectivului act normativ, fără raport.

Art. 25. – Votul în comisie este, de regulă, deschis. Comisia poate decide ca anumite hotărâri să fie luate prin vot secret.

Art. 26. – (1) Lucrările ședințelor comune sunt conduse de președintele uneia dintre comisiile permanente sesizate, conform acordului celor 2 președinți.

(2) Cu privire la desfășurarea ședințelor comisiilor se încheie procese-verbale. La solicitarea președinților comisiilor se pot realiza stenograme sau înregistrări, care pot fi consultate de deputați și senatori.

(3) Prin grija birourilor comisiilor se redactează sinteza lucrărilor comisiilor reunite, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a.

Art. 27. – (1) Președinții comisiilor permanente sesizate în fond stabilesc, de comun acord, un termen în care să le fie remise avizele celorlalte comisii care examinează proiectul de lege sau alte propuneri.

(2) În cazul nerespectării acestui termen, comisiile reunite, sesizate în fond, vor putea redacta raportul fără a mai aștepta avizele celorlalte comisii.

Art. 28. – (1) După examinarea proiectului de lege sau a propunerilor legislative, a avizelor și a amendamentelor scrise primite, unu sau mai mulți raportori desemnați de comisiile permanente reunite, la propunerea președinților acestora, vor întocmi un raport comun, care va fi supus aprobării prin vot.

(2) În raportul comisiilor permanente reunite sesizate în fond se va face referire la toate avizele celorlalte comisii care au examinat proiectul s-au propunerea respectivă, la toate amendamentele primite, admise ori respinse, la avizul Consiliului Legislativ și la avizele altor autorități publice, dacă s-au primit asemenea avize.

(3) Raportul va cuprinde propuneri motivate privind adoptarea fără modificări a inițiativei legislative, respingerea acesteia sau adoptarea acesteia cu modificări și/ori completări și se înaintează birourilor permanente.

(4) Rapoartele se semnează de președinții comisiilor reunite și de secretarii respectivi.

(5) În cazul în care comisiile reunite examinează în fond mai multe proiecte de legi și propuneri legislative care au același obiect de reglementare se întocmește un singur raport, cu respectarea prevederilor alin. (2) și (3).

Art. 29. – Raportul comun, însoțit de avize, se transmite biroului permanent al fiecărei Camere, care va asigura multiplicarea și difuzarea acestuia la deputați și senatori și, după caz, Guvernului ori altor autorități publice îndreptățite, cu 3 zile înainte de dezbateră în plen. Difuzarea către Guvern sau alte autorități publice îndreptățite se face de Biroul permanent al Camerei Deputaților.

SECȚIUNEA a 4-a *Desfășurarea ședințelor comune*

Art. 30. – Lucrările ședințelor comune sunt conduse, alternativ, de președintele Camerei Deputaților și de președintele Senatului, asistați de 2 secretari, câte unul de la fiecare Cameră.

Art. 31. – Ședințele comune ale celor două Camere sunt publice, în afara cazurilor în care, la cererea președintelui care conduce ședința sau

a unui grup parlamentar, se hotărăște, cu cel puțin jumătate plus unu din voturile deputaților și senatorilor prezenți, ca acestea să fie secrete.

Art. 32. – (1) La ședințele publice ale celor două Camere pot asista diplomați, reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii, precum și cetățeni, pe baza autorizației sau invitației emise de secretarii generali ai aparatelor celor două Camere, în condițiile stabilite de birourile permanente și în limita locurilor disponibile.

(2) Membrii Guvernului sau reprezentanții acestora pot lua parte la lucrările ședinței comune pe banca ministerială.

(3) Persoanele care asistă la ședință trebuie să păstreze liniștea și să se abțină de la orice manifestare de aprobare sau dezaprobare, în caz contrar fiind evacuate din sală.

(4) Președintele care conduce ședința comună are dreptul să atragă atenția ziarelor și celorlalte mijloace de informare în masă asupra informațiilor vădit inexacte difuzate de acestea privind lucrările ședințelor comune.

(5) La cererea președintelui, mijloacele de informare în masă sunt obligate să dea publicității cele arătate de acesta. Dacă abaterea se repetă, președintele va putea, consultând Camerele reunite, să retragă, pe un anumit timp, autorizația de participare la lucrări a reprezentanților mijloacelor de informare în masă aflați în culpă.

Art. 33. – (1) Deputații și senatorii sunt obligați să fie prezenți la lucrările comune ale Camerei Deputaților și Senatului și să se înscrie pe lista de prezență a ședinței comune, ținută de secretari.

(2) Deputatul sau senatorul poate solicita în scris liderului grupului parlamentar din care face parte permisiunea de a absenta de la lucrările comune pentru rezolvarea unor probleme legate de exercitarea mandatului sau pentru rezolvarea unor probleme personale.

(3) În situația în care deputatul sau senatorul absentează de la lucrările comune datorită apariției unor situații neprevăzute, acesta se poate adresa în scris biroului permanent pentru a solicita motivarea respectivelor absențe.

(4) Neparticiparea la cel puțin o activitate parlamentară desfășurată în sediul Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, se consideră absență nemotivată și are drept consecință reținerea a 1% din

indemnizația lunară brută a deputatului sau a senatorului, cu excepția motivării absențelor în conformitate cu prevederile Regulamentului Camerei Deputaților și ale Regulamentului Senatului.

Art. 34. – Președintele care conduce ședința comună este obligat să anunțe prezența, ordinea de zi și programul de lucru.

Art. 35. – Președintele sau vicepreședintele care îl înlocuiește și care conduce dezbaterile veghează la respectarea regulamentului și menținerea ordinii în sala de ședință.

Art. 36. – (1) Deputații și senatorii iau cuvântul în ordinea înscrierii pe listă, cu încuviințarea președintelui.

(2) Miniștrilor prezenți în ședința comună li se poate da cuvântul în orice fază a dezbaterii și ori de câte ori îl solicită.

Art. 37. – Nimeni nu poate lua cuvântul decât dacă îi este dat de președinte. Persoanele care iau cuvântul vorbesc de la tribună sau de la locuri special amenajate în acest scop.

Art. 38. – (1) Președintele are dreptul să limiteze durata luărilor de cuvânt, în funcție de obiectul dezbaterilor.

(2) Vorbitorii sunt obligați ca în cuvântul lor să se refere exclusiv la chestiunea pentru discutarea căreia s-au înscris la cuvânt. În caz contrar, președintele le atrage atenția și, dacă nu se conformează, le retrage cuvântul.

Art. 39. – (1) Președintele sau liderul unui grup parlamentar poate cere încheierea dezbaterii unei probleme puse în discuție.

(2) Cererea de încheiere a dezbaterii se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul deputaților și senatorilor prezenți.

(3) Președintele este obligat să acorde pauză de consultări la solicitarea unui lider sau a unui vicelider de grup parlamentar.

(4) Pauza de consultări nu poate depăși 30 de minute.

Art. 40. – (1) Este interzisă proferarea de insulte sau calomnii atât de la tribună, cât și din sala de ședințe.

(2) Se interzice dialogul între vorbitorii aflați la tribună și persoanele aflate în sală.

Art. 41. – Președintele cheamă la ordine deputații sau senatorii care tulbură dezbaterile sau creează agitație. El poate întrerupe ședința când tulburarea persistă și poate dispune evacuarea din sală a persoanelor care împiedică în orice mod desfășurarea normală a lucrărilor ședinței comune.

Art. 42. – (1) În afara dezbaterilor legislative sau politice care se desfășoară în plenul celor două Camere, conform ordinii de zi, un deputat sau un senator poate solicita să i se dea cuvântul pentru probleme de procedură, pentru un drept la replică sau pentru a comunica plenului probleme de ordin personal.

(2) Când un parlamentar solicită cuvântul pentru probleme de procedură sau pentru dreptul la replică, președintele este obligat să-i acorde cuvântul imediat.

(3) Un deputat sau un senator poate solicita cuvântul pentru probleme de procedură numai în cazul în care consideră că în acel moment al dezbaterilor au fost încălcate anumite prevederi ale regulamentului, prevederi la care va face referire în intervenția sa.

(4) Un deputat sau un senator poate cere dreptul la replică în situația în care, de la microfonul Parlamentului, în acel moment al dezbaterilor, s-au făcut la adresa sa afirmații pe care le consideră incorecte sau ofensatoare. Dreptul la replică va fi formulat într-un mod care să nu genereze un nou drept la replică.

(5) Un deputat sau un senator poate solicita cuvântul pentru a expune o problemă cu caracter personal, care are legătură cu calitatea sa de parlamentar, iar președintele îi va acorda cuvântul la începutul sau la sfârșitul ședinței în plen.

(6) Luările de cuvânt, pentru situațiile prevăzute în prezentul articol, nu vor depăși două minute.

Art. 43. – (1) Dezbaterile se înregistrează pe bandă magnetică și se stenografiază.

(2) Stenogramele se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, cu excepția celor privitoare la ședințele secrete, în cel mult 15 zile, dar nu mai devreme de 5 zile de la data ședinței.

(3) Deputații și senatorii au dreptul de a examina exactitatea stenogramei prin confruntarea ei cu banda magnetică în cel mult 5 zile de la data ședinței, înainte de publicarea textului în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a.

SECȚIUNEA a 5-a *Procedura de vot*

Art. 44. – (1) Votul deputaților și al senatorilor este personal. El poate fi deschis sau secret.

(2) Votul deschis se exprimă public prin ridicare de mâini, electronic ori prin apel nominal, iar rezultatul votării se comunică de către președintele care conduce ședința.

(3) Votul secret poate fi exprimat prin buletine de vot, cu bile sau electronic.

(4) Rezultatul votului secret exprimat prin buletine de vot sau cu bile se constată de către birourile permanente ale celor două Camere și se consemnează într-un proces-verbal care se prezintă plenului.

Art. 45. – Camera Deputaților și Senatul, întrunite în ședință comună, vor stabili de fiecare dată ce procedură de vot vor utiliza, în afara cazurilor în care prin prezentul regulament se stabilește o procedură de vot obligatorie.

Art. 46. – (1) Votul deschis se exprimă, de regulă, prin mijloace electronice.

(2) Votul prin mijloace electronice se realizează prin introducerea cardului de vot în consolă la începutul ședinței, urmată de apăsarea uneia dintre tastele „prezent”, „pentru”, „contra” sau „abținere”. Rezultatul votului prin mijloace electronice se afișează automat pe ecranul consolei și pe ecranul central din sala de ședință. În cazul în care președintele de ședință, asistat de cei 2 secretari, constată existența unor disfuncționalități, acesta solicită plenului repetarea

votului prin altă procedură. Sesizarea unor astfel de disfuncționalități poate fi realizată și de un lider de grup.

(3) Cardul de vot electronic care permite deputatului sau senatorului accesul la mijloacele electronice de vot este personal. Utilizarea acestuia de către o altă persoană este interzisă. Nerespectarea interdicției atrage aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 52 lit. e) din Legea nr. 96/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Votul prin mijloace electronice se desfășoară astfel: președintele de ședință explică obiectul votării și inițiază procedura de vot. Exprimarea votului prin mijloace electronice se face în intervalul de timp alocat votării, anunțat de președintele de ședință, precedat de un semnal sonor. Deputatul sau senatorul are următoarele posibilități:

a) apăsarea tastei „pentru” – caz în care deputatul sau senatorul va fi înregistrat prezent, cu opțiunea de vot „pentru”;

b) apăsarea tastei „contra” – caz în care deputatul sau senatorul va fi înregistrat prezent, cu opțiunea de vot „contra”;

c) apăsarea tastei „abținere” – caz în care deputatul sau senatorul va fi înregistrat prezent, cu opțiunea de vot „abținere”.

În cazul în care deputatul sau senatorul va apăsa exclusiv tasta „prezent”, fără apăsarea vreuneia dintre opțiunile „pentru”, „contra” sau „abținere”, acesta va fi înregistrat prezent în categoria celor care nu și-au exprimat nicio opțiune de vot.

(5) În timpul ședinței de vot exprimat prin mijloace electronice, în cazul în care deputatul sau senatorul nu are cardul de vot introdus corect în consolă sau, având cardul corect introdus în consolă, nu apasă nicio tastă, acesta figurează absent la votul respectiv. Introducerea cardului de vot în consolă, în intervalul de timp alocat votării, permite deputatului sau senatorului să-și exprime poziția în problema supusă votului. Scoaterea cardului de vot din consolă, după exprimarea poziției în problema supusă votului, dar înainte de expirarea timpului alocat votării, nu invalidează opțiunea exprimată.

(6) Afișarea și interpretarea rezultatului votului prin mijloace electronice se fac după cum urmează: pe ecranul central și pe consolele individuale de vot, după exprimarea votului prin mijloace electronice se

vor afișa următoarele informații: „prezenți”, „pentru”, „contra”, „abținere”, „nu votez”.

Art. 47. – Acordarea votului de încredere Guvernului și retragerea încrederii acordate Guvernului prin adoptarea unei moțiuni de cenzură sunt supuse procedurii votului secret cu bile.

Art. 48. – Votarea prin apel nominal se face în modul următor: președintele explică obiectul votării și sensul cuvintelor „pentru” și „contra”; unul dintre secretari dă citire numelui și prenumelui deputaților și senatorilor; fiecare deputat și senator răspunde „pentru” sau „contra”.

Art. 49. – Votul cu bile se desfășoară astfel: în fața președintelui care conduce lucrările ședinței comune se așează o urnă albă și una neagră. Deputații și senatorii vin pe rând la urne, după ce primesc de la chestori câte două bile, una albă și una neagră, și le introduc în cele două urne. Bila albă introdusă în urna albă și bila neagră introdusă în urna neagră înseamnă vot „pentru”, iar bila neagră introdusă în urna albă și bila albă introdusă în urna neagră înseamnă vot „contra”.

Art. 50. – (1) În cazul votului cu buletine de vot, pe buletin se trec numele și prenumele candidatului, funcția pentru care acesta candidează și, după caz, grupul parlamentar din care face parte.

(2) Deputatul și senatorul votează „pentru” lăsând neatins pe buletinul de vot numele și prenumele persoanei propuse; ei votează „contra” ștergând numele și prenumele persoanei propuse.

(3) Buletinele de vot se introduc în urne.

Art. 51. – În cazul votului cu bile, prin apel nominal și cu buletine de vot, după terminarea apelului se repetă numele și prenumele deputaților și senatorilor care nu au răspuns.

Art. 52. – (1) Aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat se face cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți.

(2) Textele aflate în divergență din proiectele sau propunerile de revizuire a Constituției, în cazul în care prin procedura de mediere nu se ajunge la un acord, se adoptă cu votul a cel puțin trei pătrimi din numărul deputaților și senatorilor.

(3) Adoptarea textelor definitive asupra problemelor aflate în divergență din legile organice aflate în curs de legiferare anterior intrării în vigoare a Legii nr. 429/2003 și care nu au fost soluționate prin procedura de mediere, precum și a Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului se face cu votul majorității deputaților și senatorilor.

(4) Adoptarea textelor definitive asupra problemelor aflate în divergență din legile ordinare aflate în curs de legiferare anterior intrării în vigoare a Legii nr. 429/2003 și care nu au fost soluționate prin procedura de mediere, precum și a celorlalte hotărâri care se iau în ședințele comune este supusă regulii majorității simple, ele putând fi aprobate cu majoritatea de voturi a deputaților și senatorilor prezenți la lucrările ședinței comune.

(5) Punerea sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare se hotărăște cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților și senatorilor.

(6) Suspendarea din funcție a Președintelui României sau a persoanei care asigură interimatul funcției se hotărăște cu votul majorității deputaților și senatorilor.

(7) Acordarea încrederii Guvernului și retragerea încrederii acordate se hotărăsc cu votul majorității deputaților și senatorilor. Celelalte alegeri și numiri în funcții se hotărăsc cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți.

(8) Aprobarea actelor cu caracter exclusiv politic se face cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți la ședința comună a celor două Camere.

Art. 53. – (1) În toate cazurile în care Camera Deputaților și Senatul, în ședințe comune, adoptă legi, hotărâri sau moțiuni de cenzură, trebuie să fie prezenți cel puțin jumătate plus unu din membrii care compun cele două Camere ale Parlamentului.

(2) Înaintea votului final, ce va fi exprimat asupra inițiativelor legislative, hotărârilor sau asupra moțiunii de cenzură, președintele de

ședință va verifica, prin apel nominal, întrunirea cvorumului legal, dacă un lider de grup solicită acest lucru.

(3) Dacă în sală nu sunt prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul deputaților și senatorilor, președintele care conduce ședința comună a celor două Camere amână votarea până la întrunirea cvorumului legal.

Art. 54. – În caz de paritate de voturi, votul se repetă.

Art. 55. – În cursul votării nu se poate acorda deputaților sau senatorilor dreptul de a lua cuvântul.

Art. 56. – (1) Legile adoptate în ședință comună se semnează de președinții celor două Camere, se comunică, cu 5 zile înainte de a fi trimise spre promulgare, Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depun la secretarul general al Camerei Deputaților și la secretarul general al Senatului, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale. Dacă legile sunt adoptate în procedură de urgență, termenul este de două zile.

(2) Data la care legile adoptate au fost depuse la secretarii generali ai Camerelor se comunică deputaților și senatorilor, în ședință publică, în termen de 24 de ore de la depunere.

(3) După împlinirea termenului de 5 zile și, respectiv, de două zile, după caz, legile se trimit de președintele Camerei Deputaților Președintelui României, în vederea promulgării.

Art. 57. – (1) Președintele României are dreptul, înainte de a promulga legea, să solicite ambelor Camere, printr-o cerere motivată, o nouă deliberare asupra legii sau a unor articole din lege adoptate în ședința comună a celor două Camere. Cererile de reexaminare a legilor adoptate în ședințe comune se trimit spre dezbateri comisiilor sesizate inițial în fond. Cererile de reexaminare a legilor pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea se trimit, spre dezbateri, comisiilor în a căror competență intră materia reglementată de respectivele legi. În cadrul cererii de reexaminare, Parlamentul poate să modifice în totalitate sau parțial textele care au legătură cu cererea de reexaminare, inclusiv prin recorelarea dispozițiilor legii.

(2)* *În cazul în care textele care au legătură cu cererea de reexaminare au fost modificate în totalitate sau parțial, legea, cuprinzând aceste texte reexaminare, după adoptare, se trimite Președintelui României în vederea promulgării.*

(3)* *În cazul în care textele reexaminare nu au fost adoptate, legea se trimite spre promulgare în forma adoptată inițial de către Parlament.*

Art. 58. – În cazul în care Curtea Constituțională constată că unul sau mai multe articole dintr-o lege adoptată în plenul celor două Camere nu sunt constituționale, birourile permanente vor sesiza în fond cele două comisii juridice și, pentru avize, comisiile în a căror competență intră materia reglementată de respectiva lege. Comisiile sesizate vor reexamina numai dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale, pentru a le pune de acord cu decizia Curții Constituționale, și, în măsura în care se impune, vor recorela celelalte dispoziții ale legii ca operațiune de tehnică legislativă.

CAPITOLUL III Proceduri speciale

SECȚIUNEA 1

Aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat

Art. 59. – (1) Proiectul Legii bugetului de stat și proiectul Legii bugetului asigurărilor sociale de stat se întocmesc anual de către Guvern și se supun aprobării ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului.

(2) Proiectul Legii bugetului de stat și proiectul Legii bugetului asigurărilor sociale de stat se trimit de către Guvern birourilor permanente ale celor două Camere, care vor asigura difuzarea acestora către deputați și senatori și vor întocmi programul de dezbatere și adoptare a respectivelor proiecte, cu consultarea liderilor grupurilor parlamentare.

---

*) Declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 31/2016 asupra sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (2) și (3) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 16 februarie 2016.

Art. 60. – Proiectul Legii bugetului de stat și proiectul Legii bugetului asigurărilor sociale de stat se trimit de către birourile permanente, spre dezbatere și avizare, comisiilor pentru probleme de buget și de finanțe. Celelalte comisii avizează aceste proiecte în legătură cu acele capitole care intră sub incidența obiectului lor de activitate.

Art. 61. – Grupurile parlamentare, deputații și senatorii pot prezenta comisiilor amendamente scrise și motivate, în cel mult 5 zile de la data primirii proiectului.

Art. 62. – (1) Comisiile sesizate în fond pentru examinarea proiectelor de buget întocmesc câte un raport comun asupra fiecărui proiect, în care vor fi prezentate amendamentele admise și cele respinse, cu o scurtă motivare a soluției adoptate.

(2) Rapoartele comune se întocmesc în cel mult 30 de zile de la sesizare.

Art. 63. – Dezbaterea proiectelor de buget în ședință comună este precedată de prezentarea de către inițiator a elementelor de fundamentare a proiectelor, precum și a raportului comun. Raportul este prezentat de către unul dintre președinții comisiilor permanente sesizate în fond sau de către un raportor desemnat de aceștia.

Art. 64. – (1) La dezbaterile generale a proiectelor de buget poate lua cuvântul numai câte un reprezentant al grupurilor parlamentare din cele două Camere, precum și un reprezentant al parlamentarilor care nu fac parte din asemenea grupuri.

(2) Reprezentantul Guvernului are dreptul să ia cuvântul înainte de încheierea dezbaterii generale.

(3) În faza dezbaterii generale nu pot fi propuse amendamente.

Art. 65. – (1) După încheierea dezbaterii generale se trece la dezbaterile pe articole a proiectului legii fiecărui buget.

(2) La discutarea fiecărui articol, deputații și senatorii pot lua cuvântul.

(3) În cursul luărilor de cuvânt pot fi prezentate numai amendamente privind probleme de redactare sau care nu aduc atingere fondului problemei discutate.

(4) Președintele care conduce lucrările poate supune aprobării ședinței comune sistarea discuțiilor la articolul dezbătut.

Art. 66. – (1) Discutarea articolelor începe cu amendamentele depuse la comisii, admise și respinse.

(2) În cursul dezbaterilor, deputații și senatorii, Guvernul sau grupurile parlamentare pot pune în discuție amendamentele respinse de comisia sesizată în fond sau amendamentele depuse la comisie, în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

(3) În plenum celor două Camere se pot formula amendamente de corelare tehnico-legislativă, gramaticale sau lingvistice. Amendamentele se depun în scris la președintele de ședință.

Art. 67. – Amendamentele și articolele sunt adoptate dacă întrunesc majoritatea de voturi a deputaților și senatorilor prezenți la lucrările ședinței comune.

Art. 68. – După încheierea dezbaterilor pe articole, proiectele de legi se supun în ansamblu votului final al deputaților și senatorilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Dezbaterea textelor legislative aflate în divergență

Art. 69. – În cazul în care un proiect de lege aflat în curs de legiferare anterior intrării în vigoare a Legii nr. 429/2003 sau o inițiativă legislativă de revizuire a Constituției României este adoptat/adoptată în redactări diferite de către cele două Camere, iar comisia de mediere nu ajunge la un acord, ori dacă una dintre Camere nu aprobă, în tot sau în parte, raportul comisiei de mediere, textele aflate în divergență se supun dezbaterii Camerei Deputaților și Senatului în ședință comună, cu respectarea regulilor procedurii legislative stabilite în secțiunea precedentă și la art. 52 alin. (2) – (4), după caz.

Art. 70. – Legile adoptate se trimit spre promulgare Președintelui României, sub semnătura președintelui Camerei Deputaților, în termen de cel mult 10 zile de la votarea acestora.

SECȚIUNEA a 3-a
Raporturile Parlamentului cu Președintele României

Art. 71. – (1) În termen de 24 de ore de la validarea rezultatului alegerilor pentru funcția de Președinte al României de către Curtea Constituțională, președinții celor două Camere ale Parlamentului convoacă deputații și senatorii în ședință comună, pentru depunerea jurământului de către candidatul a cărui alegere a fost validată.

(2) Dacă alegerile parlamentare și cele prezidențiale au loc la aceeași dată, convocarea Camerelor în ședință comună pentru depunerea jurământului se face în cel mult 24 de ore de la constituirea legală a Camerelor nou-alese.

Art. 72. – (1) Ședința comună este prezidată de președinții Camerelor Parlamentului. Unul dintre aceștia, după anunțarea scopului ședinței, dă cuvântul președintelui Curții Constituționale sau reprezentantului acestuia în cazul în care președintele nu poate fi prezent pentru a prezenta raportul privind validarea rezultatului alegerilor pentru funcția de Președinte al României și invită candidatul a cărui alegere a fost validată să depună jurământul.

(2) Depunerea jurământului se consemnează într-o declarație a Parlamentului, prin care acesta ia act de începerea exercitării mandatului Președintelui României.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și în cazul interimatului funcției de Președinte, după primirea confirmării Curții Constituționale cu privire la existența împrejurărilor care justifică interimatul.

Art. 73. – În cazul în care Președintele României sesizează Parlamentul cu una dintre situațiile prevăzute la art. 13 pct. 3 – 5 și 16, birourile permanente ale Camerelor stabilesc întrunirea Parlamentului în ședință comună în termen de cel mult 24 de ore sau, după caz, de 48 de ore.

Art. 74. – După examinarea, în cadrul dezbaterilor, a cererii Președintelui României, deputații și senatorii, întruniți în ședință comună, aprobă sau încuviințează măsurile luate de Președinte în exercitarea atribuțiilor sale, cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți.

Art. 75. – Procedura de punere sub acuzare a Președintelui României se declanșează pe baza unei cereri semnate de majoritatea deputaților și senatorilor. Cererea trebuie să cuprindă descrierea faptelor care îi sunt imputate și încadrarea lor juridică. După primirea cererii de către birourile permanente, acestea vor informa neîntârziat Președintele României asupra cererii de punere sub acuzare.

Art. 76. – În cadrul ședinței comune a celor două Camere, președintele care conduce ședința aduce la cunoștința deputaților și senatorilor conținutul cererii de punere sub acuzare și procedează la constituirea unei comisii de anchetă, care, în termenul hotărât în ședința comună, prezintă un raport asupra celor constatate.

Art. 77. – În termen de 48 de ore de la depunerea raportului comisiei de anchetă la birourile permanente, Camerele Parlamentului se întrunesc în ședință comună pentru examinarea și dezbaterile acestuia.

Art. 78. – După încheierea dezbaterilor, propunerea comisiei de anchetă se supune votului secret prin bile.

Art. 79. – Dacă se hotărăște punerea sub acuzare a Președintelui României, Parlamentul, sub semnătura președinților celor două Camere, solicită de îndată procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să sesizeze, potrivit legii, Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 80. – În tot cursul procedurii de punere sub acuzare, Președintele României este în drept să se apere.

Art. 81. – (1) Propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României în cazul săvârșirii de către acesta a unor fapte grave prin care

încalcă prevederile Constituției, făcută de cel puțin o treime din numărul deputaților și senatorilor, se depune concomitent la birourile permanente ale Camerelor Parlamentului.

(2) Birourile permanente, sub semnătura președinților, comunică neîntârziat această propunere Președintelui României, precizându-se totodată data și locul ședinței comune a Camerelor.

Art. 82. – (1) Președintele care conduce ședința comună, după prezentarea propunerii de suspendare din funcție și ascultarea explicațiilor Președintelui României, consultă deputații și senatorii dacă datele existente sunt suficiente pentru a fi sesizată Curtea Constituțională sau dacă este necesară constituirea unei comisii comune de anchetă. Hotărârea se ia cu majoritatea voturilor din numărul total al deputaților și senatorilor.

(2) În cazul în care s-a apreciat că datele sunt suficiente, propunerea de suspendare, însoțită de informațiile necesare, se trimite de îndată de către președintele care a condus ședința comună Curții Constituționale spre consultare, menționându-se și termenul până la care aceasta trebuie să se pronunțe.

(3) În termen de 24 de ore de la primirea avizului Curții Constituționale, Camerele Parlamentului se întrunesc în ședință comună pentru a hotărî asupra propunerii de suspendare din funcție.

(4) La dezbateri este invitat și Președintele României, căruia i se va da cuvântul, la cererea sa, oricând în timpul dezbaterilor, pentru a da explicații asupra faptelor ce i se impută.

(5) Hotărârea se adoptă cu votul majorității deputaților și senatorilor. Votul este secret, cu bile.

Art. 83. – În cazul în care s-a hotărât constituirea unei comisii comune de anchetă, raportul întocmit de aceasta în termenul stabilit în hotărârea prevăzută la art. 82 alin. (1) se trimite, prin grija președinților celor două Camere, Curții Constituționale spre consultare, în termen de 3 zile de la data depunerii raportului.

Art. 84. – (1) Hotărârea adoptată de Parlament în cadrul procedurii de suspendare din funcție a Președintelui României se comunică

acestui, în termen de 48 de ore, sub semnătura președinților celor două Camere.

(2) Dacă propunerea de suspendare din funcție a fost aprobată, hotărârea se trimite și Guvernului în vederea inițierii proiectului de lege privind organizarea și desfășurarea referendumului pentru demiterea Președintelui.

Art. 85. – Prevederile art. 81 – 84 se aplică, în mod corespunzător, și în cazul propunerii de suspendare a persoanei care asigură interimatul funcției de Președinte.

SECȚIUNEA a 4-a

Acordarea și retragerea încrederii acordate Guvernului

Art. 86. – Birourile permanente ale celor două Camere vor asigura multiplicarea și difuzarea către deputați și senatori a programului și listei Guvernului, de îndată ce acestea au fost primite de la candidatul desemnat pentru funcția de prim-ministru.

Art. 87. – (1) Birourile permanente, în condițiile art. 15, stabilesc data ședinței comune, la cel mult 15 zile de la primirea programului și listei Guvernului, luând totodată măsuri pentru convocarea deputaților și senatorilor.

(2) Fiecare candidat pentru funcția de ministru, înscris în lista Guvernului, va fi audiat, în ședință comună, de către comisiile permanente ale celor două Camere al căror obiect de activitate corespunde sferei de competență a viitorului ministru.

(3) În urma audierii, comisiile vor întocmi un aviz comun consultativ, motivat, pe care îl vor prezenta candidatului pentru funcția de prim-ministru. Respectivele avize vor fi depuse la cele două birouri permanente care dispun difuzarea lor deputaților și senatorilor.

(4) Dacă, în urma audierii, un candidat pentru funcția de ministru a primit aviz nefavorabil, prim-ministrul desemnat poate prezenta o nouă propunere sau poate să mențină propunerea inițială. Dacă prim-ministrul desemnat a nominalizat o altă persoană pentru funcția de ministru, respectiva persoană va fi audiată conform alineatelor

precedente, iar votul pentru acordarea încrederii Guvernului se va da după depunerea unui nou aviz.

Art. 88. – (1) Președintele care conduce ședința comună a Camerelor Parlamentului, după aprobarea ordinii de zi, dă cuvântul candidatului desemnat pentru funcția de prim-ministru, în vederea prezentării programului și a listei Guvernului.

(2) În continuare, la cererea reprezentanților grupurilor parlamentare din Camera Deputaților și Senat, președintele le dă cuvântul pentru exprimarea punctelor de vedere ale respectivelor grupuri cu privire la programul și lista Guvernului.

Art. 89. – După încheierea dezbaterilor se supune la vot propunerea de acordare a încrederii Guvernului. Votul este secret și se exprimă prin bile.

Art. 90. – După numărarea voturilor, președintele anunță rezultatul votării, consemnat în procesul-verbal încheiat în acest scop.

Art. 91. – Hotărârea Parlamentului privind acordarea votului de încredere se semnează de președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului și se înaintează de îndată Președintelui României spre a proceda la numirea Guvernului.

Art. 92. – În cazul neacordării votului de încredere pentru formarea Guvernului, Parlamentul, sub semnătura președinților celor două Camere, aduce de îndată această situație la cunoștința Președintelui României, în vederea desemnării unui alt candidat pentru funcția de prim-ministru.

Art. 93. – (1) Moțiunea de cenzură inițiată de cel puțin o pătrime din numărul total al deputaților și senatorilor se prezintă birourilor permanente și se comunică Guvernului de către președintele Camerei Deputaților, în ziua în care aceasta a fost depusă. Moțiunea de cenzură se prezintă în ședința comună a celor două Camere în cel mult 5 zile de la data depunerii.

(2) Dezbaterea moțiunii de cenzură are loc după 3 zile de la data când a fost prezentată în ședința comună a celor două Camere.

(3) Data și locul ședinței comune, împreună cu invitația de participare, se comunică Guvernului de către președintele Camerei Deputaților, cu 24 de ore înainte ca aceasta să aibă loc.

Art. 94. – (1) După prezentarea moțiunii de cenzură de către deputatul sau senatorul desemnat de inițiatorii acesteia, președintele care conduce ședința comună dă cuvântul prim-ministrului sau, în cazul imposibilității participării acestuia, membrului Guvernului care îl reprezintă, pentru prezentarea poziției Guvernului.

(2) În continuare, președintele dă cuvântul deputaților și senatorilor, în ordinea înscrierii lor la cuvânt.

Art. 95. – După încheierea dezbaterilor se procedează la votarea moțiunii de cenzură.

Art. 96. – Dispozițiile art. 89 – 92 sunt aplicabile, în mod corespunzător, și în cazul adoptării moțiunii de cenzură.

Art. 97. – Prevederile prezentei secțiuni sunt aplicabile, în mod corespunzător, și în cazul moțiunii de cenzură privitoare la angajarea răspunderii Guvernului asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege, în condițiile prevederilor constituționale.

SECȚIUNEA a 5-a

Numiri și alegeri

Art. 98. – Dezbaterea, în ședința comună a Camerelor Parlamentului, a propunerilor de numiri și alegeri în funcțiile prevăzute la art. 13 pct. 8, 9, 20 și 21 se face pe baza raportului comun întocmit de comisiile permanente de specialitate ale celor două Camere.

Art. 99. – Votul este secret și se exercită prin buletine de vot.

SECȚIUNEA a 6-a
Alte proceduri speciale

Art. 100. – (1) Data ședinței comune pentru dezbaterile rapoartelor ce se prezintă Parlamentului de către autoritățile publice prevăzute de Constituție se stabilește cu respectarea unui termen de cel puțin 5 zile de la data difuzării lor către deputați și senatori.

(2) Rapoartele se examinează de comisiile permanente sesizate în fond și raportul comun al acestora se difuzează parlamentarilor cu cel puțin o zi înainte de prezentarea lui în ședința comună a celor două Camere.

(3) În cazul în care din dezbateri rezultă necesitatea adoptării unor măsuri, hotărârea se ia cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți.

(4) Dezbaterile asupra rapoartelor ce se prezintă Parlamentului de către autoritățile publice, care au această obligație legală, trebuie finalizate în cel mult 6 luni de la depunerea lor la cele două birouri permanente.

Art. 101. – Camerele întrunite în ședință comună pot hotărî, în exercitarea atribuțiilor de control ale Parlamentului, efectuarea unor verificări sau anchete proprii de către comisii comune special constituite în acest scop sau de către comisiile permanente ale Camerelor, care vor prezenta un raport comun.

CAPITOLUL IV
Dispoziții finale

Art. 102. – Prezența la ședințele comune a deputaților și senatorilor, membri ai Guvernului, este obligatorie la dezbaterile și adoptarea proiectelor de legi din sfera lor de competență, la dezbaterile investiției și a moțiunii de cenzură, a mesajelor Președintelui României și a declarațiilor de politică generală ale Guvernului.

Art. 103. – Dispozițiile prezentului regulament se completează cu prevederile aplicabile din Regulamentul Camerei Deputaților și din Regulamentul Senatului.